

Κυριακή Β' Λουκά: Η εντολή του Χριστού για την αγάπη (Μητροπολίτης Σουρόζ Αντώνιος Bloom (†))

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 29 Σεπτεμβρίου, 2017

(Λουκ.6, 31-36)

Είς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Πολλές φορὲς ὁ Χριστὸς μᾶς μιλᾷ στὸ Εὐαγγέλιο Του γιὰ τὴν νέα ἐντολὴν ποὺ μᾶς ἔδωσε. Τί καινούργιο ὑπάρχει σὲ τούτη τὴν ἐντολὴν τῆς ἀγάπης; Εῖναι ἡ ἀγνότητα καὶ ἡ σπουδαιότητα τῆς. Δὲν εἶναι καινούργιο ὅτι οἱ ἀνθρωποι ἀγαποῦν ὁ ἔνας τὸν ἄλλον· οἱ ἀνθρωποι πάντοτε ἀγαποῦσαν κάποιους ἄλλους ἀνθρώπους. Αὐτὸ ποὺ εἶναι καινούργιο σ' αὐτή τὴν ἐντολὴν εῖναι ν' ἀποκτήσουμε μιὰ καρδιὰ μὲ τὸν Οὐράνιο Πατέρα μας, νὰ συμμετέχουμε στὴν ἀγάπη Του. Αὐτὸ σημαίνει νὰ ἀγαπᾶμε μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ποὺ ἀγαπᾶ κι' Ἐκεῖνος, - ποὺ δὲν ξεχωρίζει τὸ καλὸ ἀπὸ τὸ κακό, ποὺ δὲν ξεχωρίζει ἐκείνους ποὺ εἶναι εὐγνώμονες καὶ ἐκείνους ποὺ εἶναι ἀχάριστοι, νὰ μὴν ἀναφέρω ἐκείνους ποὺ ἵσως γοητεύουν κάποιον. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀπέραντη καὶ βαθιὰ καὶ ἀγκαλιάζει τὰ πάντα· αὐτὸ ποὺ διαφέρει σ' αὐτή τὴν ἀγάπη εἶναι μιὰ ἐσωτερικὴ ποιότητα: ὁ Θεός μπορεῖ νὰ χαίρεται καὶ μπορεῖ νὰ πληρώσει τὸ τίμημα τῆς ἀγάπης Του ἐπάνω στὸν Σταυρό.

Καὶ καλούμαστε νὰ κάνουμε τὸ ἴδιο· καλούμαστε νὰ ἀγαπᾶμε χωρὶς διάκριση - οἱ ἀνθρωποι ποὺ δὲν ζοῦν σύμφωνα μὲ τὸ Εὐαγγέλιο θὰ ἔλεγαν ὅτι φερόμαστε ἀδιάκριτα, ἀνόητα, τρελά - καλούμαστε νὰ ἀγαπήσουμε ὀλόψυχα ἐκείνους ποὺ ἔχουν δίκιο καὶ ἐκείνους ποὺ ἔχουν ἄδικο. Ἡ διαφορὰ ἔγκειται στὸ γεγονὸς ὅτι ἵσως χαιρόμαστε μὲ τοὺς πρώτους καὶ πληγώνεται ἡ καρδιά μας μὲ τοὺς δεύτερους, ἀλλὰ ἡ ἀγάπη μας δὲν πρέπει νὰ παραπαίει. Ὄλοι γνωρίζουμε πὼς μποροῦμε νὰ ἀγαπᾶμε λίγο αὐτοὺς ποὺ ἀγαπᾶμε φυσικά, καὶ ἀναρωτιόμαστε πῶς μποροῦμε ἀπὸ τὴν μικρὴ ἀγάπη ποὺ ἔχουμε πρὸς τοὺς λίγους, νὰ καλλιεργήσουμε μιὰ ἀγάπη μεγαλύτερη, καὶ ἀγαπῶντας ἐκείνους ποὺ εἶναι ἀξιαγάπητοι, νὰ ξεκινήσουμε νὰ ἀγαπᾶμε ἐκείνους ποὺ δὲν εἶναι.

Τὸ πρῶτο βῆμα ποὺ πρέπει νὰ κάνουμε εἶναι νὰ ἀγαπήσουμε ἐκείνους ποὺ ἀγαπᾶμε αὐθόρμητα μ' ἔνα καινούργιο τρόπο: νὰ τοὺς ἀγαπᾶμε πάντα, καὶ ὅχι μόνο τὶς στιγμὲς ποὺ μᾶς εἶναι εὔκολο, νὰ τοὺς ἀγαπᾶμε δίχως νὰ περιμένουμε τίποτα ἄλλο παρὰ τὴν χαρὰ νὰ τοὺς ἀγαπᾶμε καὶ νὰ δεχόμαστε τὴν κάθε ἀγάπη σὲ ἀπάντηση τῆς δικῆς μας ἀγάπης σὰν ἔνα δῶρο τέλειο, ἄγιο, ποὺ εἶναι ἔνα θαῦμα, ἀλλὰ ποὺ δὲν

εῖναι άνταμοιβή, δὲν εἶναι κάτι στὸ ὅποιο ἔχουμε δικαίωμα, ἀλλὰ κάτι ποὺ μᾶς ἔχει δοθεῖ ἐλεύθερα, τέλεια, κάτι ποὺ γεμίζει τὴν καρδιά μας μὲ θαυμασμὸ καὶ εὐγνωμοσύνη.

Πρέπει νὰ μάθουμε ν' ἀγαπᾶμε χωρὶς νὰ περιμένουμε ἀνταμοιβή, ἀπλῶς νὰ χαιρόμαστε τὸ θαῦμα τῆς ἀγάπης ποὺ θὰ μᾶς ἐπιτρέψει νὰ χαιρόμαστε ὅταν συμβαίνει κάτι μὲ τὸ ὅποιο μποροῦμε νὰ χαροῦμε καὶ νὰ χαιρόμαστε ξανὰ ὅταν ἔκεινοι ποὺ ἀγαπᾶμε θὰ ἔχουν χάσει τὰ πάντα ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀγάπη μας, ποὺ θὰ τοὺς ἔχει τουλάχιστον ἀπομείνει, τουλάχιστον κάτι ποὺ ποτὲ δὲν θὰ τοὺς τὸ στερήσουμε.

Καὶ πρέπει **νὰ μάθουμε ν' ἀγαπᾶμε ὁ ἔνας τὸν ἄλλον σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου: ὅχι ἀπλῶς νὰ κάνουμε τὸ καλὸ σὲ κάποιους ἀνθρώπους, ἀλλὰ νὰ σκεφτόμαστε ποιὸ εἶναι ἀληθινὰ καλὸ γιὰ ἔνα πρόσωπο**. Δὲν μιλάω γιὰ τὸν σκληρὸ τρόπο ποὺ συνεχῶς ὁρίζουμε στοὺς ἄλλους αὐτὸ ποὺ θεωροῦμε ὅτι εἶναι ἡ εύτυχία τους καὶ τὸ καλὸ τους, καὶ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὅποιο πιέζουμε, ἡ ποὺ προσπαθοῦμε νὰ πιέσουμε προκειμένου νὰ εἶναι εύτυχισμένοι μὲ τὸν τρόπο ποὺ ἔμεις θέλουμε νὰ εἶναι. Ὁχι· σκέφτομαι κάποιον ἄλλο τρόπο προσεκτικῆς ἀναζήτησης γιὰ τὸ καλό τους: **ποτὲ νὰ μὴν στηρίζουμε τὴν ἀδυναμία τους ἀφήνοντας τὰ πράγματα νὰ ἔξελισσονται ως ἔχουν, ποτὲ νὰ μὴν κλείνουμε τὰ μάτια μας σὲ δ, τι εἶναι γι' αὐτοὺς καταστροφικό, νὰ λέμε τὴν ἀλήθεια μὲ ἔλεος, νὰ τοὺς ἀγαπᾶμε ἔτσι ὥστε νὰ οἰκοδομοῦνται καὶ ὅχι νὰ καταστρέφονται.**

Ἄν ξεκινήσουμε νὰ ἀγαπᾶμε καλύτερα ἐκείνους ποὺ ἀγαπᾶμε αὐθόρμητα καὶ φυσικά, ἡ καρδιὰ μας θὰ γίνει πιὸ καθαρή, πιὸ ἀγνὴ καὶ πιὸ μεγάλη, καὶ θὰ μάθουμε νὰ ἀγαπᾶμε τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς μονάχα ἔνα πρόσωπο, καὶ μετὰ ἔνα ἄλλο, καὶ ξανὰ ἔνα ἄλλο, μὲ μεγαλύτερο τίμημα, μὲ μεγαλύτερη ἀγνότητα, μὲ λιγότερο ἐγωϊσμό, μὲ μιὰ μακρόθυμη καρδιά.

Ἄς ξεκινήσουμε ἀπὸ αὐτὸ καὶ ὁ Θεὸς θὰ μᾶς ὀδηγήσει στὴν ἀγάπη ἐκείνη ποὺ μᾶς καλεῖ νὰ ἀποκτήσουμε καὶ νὰ μοιραστοῦμε, μιὰ ἀγάπη ποὺ εἶναι προσφορὰ τοῦ ἐαυτοῦ μας, ποὺ εἶναι φῶς, χαρά, πίστη, ποὺ εἶναι τὸ ξεκίνημα τῆς αἰώνιότητας ἐδῶ καὶ τώρα. Άμήν.

(Πηγή καὶ Απόδοση κειμένου: agiazoni.gr)